

Odbor právní a Krajský živnostenský úřad
Oddělení státního občanství a přestupků

Datum	Oprávněná úřední osoba	Číslo jednací	Spisová značka
13.12.2022	Mgr. Blanka Durdáková	KUZL 101844/2022	KUSP 97508/2022 PŽÚ

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 16 odst. 2 a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), přezkoumal na základě odvolání (dále jen „žadatel“), rozhodnutí obce Zašová, Zašová 36, 756 51 Zašová (dále jen „povinný subjekt“), ze dne 7.11.2022, č.j. OÚ-1840/2022, vydané v souvislosti s vyřizováním jeho žádosti o informace ze dne 8.8.2022, a rozhodl takto:

V souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání zamítá a rozhodnutí povinného subjektu, tj. obce Zašová, ze dne 7.11.2022, č.j. OÚ-1840/2022, se potvrzuje.

Odůvodnění:

Ze spisového materiálu předloženého odvolacímu orgánu povinným subjektem vyplývá, že povinný subjekt obdržel od žadatele dne 8.8.2022 žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Konkrétně žádal žadatel o zaslání předané zprávy auditorů o výsledku personálního auditu, který proběhl na obci Zašová v r. 2020.

Na žádost žadatele reagoval povinný subjekt odpovědí datovanou dnem 23.8.2022, zn. OÚ-1319/2022, v níž žadateli sdělil, že *personální audit slouží výhradě pro potřeby managementu obce a k jeho předání dalším osobám nemá souhlas auditora*. Dále žadateli sdělil, že *na základě personálního auditu bylo provedeno na OÚ přerozdělení prací, čímž se ušetřilo půl pracovního úvazku*. Datum doručení odpovědi žadateli není ve spise vykázán, je zde pouze poznámka, že ji obdržel dne 23.8.2022 e-mailem. Odvolací orgán nepochybuje o tom, že se žadatel s textem odpovědi seznámil, protože se na poskytnutou odpověď odkazuje ve svých podáních datových dnem 24.8.2022.

Dne 29.8.2022 obdržel povinný subjekt od žadatele podání datované dnem 24.8.2022 označené jako „Odvolání k obecnímu úřadu v Zašové (resp. ke Krajskému úřadu Zlínského kraje)“, v němž vyjádřil nesouhlas s neposkytnutím informací a navrhnul, aby mu požadované informace byly poskytnuty. Dnem 25.8.2022 označil žadatel podání adresované přímo odvolacímu orgánu, jímž mu zaslal v příloze podání datované dnem 24.8.2022 a označené jako „Odvolání ke Krajskému úřadu Zlínského kraje“ (s mírnými odlišnostmi je totožné s podáním zasláným přímo povinnému subjektu) a dále podání datované rovněž dnem 24.8.2022 a označené jako „Stížnost na postup Obce Zašová“ (stěžuje si na to, že povinný subjekt nepostupoval v souladu s § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím). Vzhledem k tomu, že jak stížnost, tak případné odvolání bylo třeba v souladu se správním řádem a zákonem o svobodném přístupu k informacím podat přímo

u povinného subjektu, postoupil odvolací orgán podání žadatele usnesením ze dne 30.8.2022, č.j. KUZL 72530/2022, podle § 12 správního řádu povinnému subjektu.

Povinný subjekt podání žadatele sám nijak nevyřídil a předložil je společně s příslušným spisovým materiálem odvolacímu orgánu k vyřízení (doručeno dne 5.9.2022). Odvolací orgán se nejdříve zabýval otázkou posouzení podání žadatele, přičemž je posoudil jako stížnost. V podrobnostech se v tomto směru vyjádřil ve svém rozhodnutí o stížnosti ze dne 19.9.2022, č.j. KUZL 78553/2022, kterým v souladu s § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím povinnému subjektu přikázal vyříditi ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí žádost žadatele v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Povinný subjekt, jak je zřejmé z předložených podkladů, žádost žadatele rozhodnutím vyhotoveným dne 3.10.2022 odmítl, přičemž se odkázal na ustanovení § 8a a § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím a na ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění rozhodnutí pak uvedl pouze to, že poskytnutí zprávy auditorů o výsledku personálního auditu by odporovalo zákonu č. 101/2000 Sb. Z podkladových materiálů vyplývá, že povinný subjekt zaslal předmětné rozhodnutí žadateli e-mailem dne 4.10.2022. Dne 10.10.2022 se obrátil žadatel na povinný subjekt se stížností, že dosud neobdržel požadovaný dokument ani žádnou informaci o prodloužení zákonné lhůty. Dle povinného subjektu bylo žadateli rozhodnutí předáno osobně dne 10.10.2022 (ve spise však převzetí rozhodnutí není jakkoliv vykázáno).

Dne 12.10.2022 podal žadatel proti rozhodnutí povinného subjektu odvolání, z něhož vyplynulo, že se s obsahem rozhodnutí se seznámil. Povinnému subjektu vytknul nepřezkoumatelnost rozhodnutí, protože obsahovalo pouze obecnou formulaci, a dále to, že zákon č. 101/2000 Sb., na který je odkazováno, byl k 24.4.2019 zrušen.

Povinný subjekt odvolacímu orgánu předložil jak stížnost žadatele, tak i jeho odvolání. V návaznosti na procesní stav dané věci odvolací orgán o stížnosti žadatele nerozhodoval, rozhodl toliko o podaném odvolání, a to rozhodnutím ze dne 24.10.2022, č.j. KUZL 89524/2022, které nabylo právní moci dne 31.10.2022. Tímto rozhodnutím zrušil rozhodnutí povinného subjektu a věc mu v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vrátil k novému projednání, a to z toho důvodu, že rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, protože neobsahovalo žádnou myšlenkovou úvahu povinného subjektu stran odmítnutí jeho žádosti. Nedostatek shledal odvolací orgán i v tom, že povinný subjekt se odkázal na již neúčinný právní předpis, a rovněž mu vytknul to, že odmítnuté informace neučinil součástí spisového materiálu předloženého odvolacímu orgánu.

V rámci dalšího postupu vydal povinný subjekt dne 7.11.2022 pod č.j. OÚ-1840/2022 opětovně rozhodnutí o odmítnutí žádosti žadatele s tím, že se žadateli poskytuje Hlavní zpráva personálního auditu a přehled snímkování v omezeném rozsahu. Povinný subjekt se ve výrokové části rozhodnutí odkázal na § 8a a § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, v odůvodnění rozhodnutí pak zmínil i § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. c) téhož zákona. Doručení rozhodnutí žadateli není v předloženém spisovém materiálu vykázáno (pouze žadatel uvádí, že mu bylo doručeno dne 7.11.2022 e-mailem).

Proti rozhodnutí povinného subjektu podal žadatel odvolání, které bylo povinnému subjektu dle otisku podacího razítka doručeno dne 21.11.2022. Namítá v něm, že povinný subjekt nepostupoval v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím a neřídil se právním názorem odvolacího orgánu. Informace mu byly poskytnuty selektivně a účelově. Tvzení autora auditu považuje za bezvýznamné, protože audit byl zaplacen s veřejných prostředků. Závěrem odvolání žadatel požaduje, aby mu povinný subjekt předal celé znění personálního auditu.

Protože povinný subjekt odvolání žadatele nevyhověl v autoremeduře, předal je dne 25.11.2022 společně se spisovým materiálem odvolacímu orgánu k vyřízení. Další doplňující podklady k odvolání byly odvolacímu orgánu zaslány dne 28.11.2022.

Odvolací orgán se po obdržení kompletního spisového materiálu nejdříve zabýval otázkou, zda bylo odvolání podáno včas a zda je přípustné. V tomto směru dospěl k závěru, že se jedná o odvolání přístupné, protože

směřuje vůči rozhodnutí, proti němuž je možné odvolání podat, a bylo podáno osobou k tomu aktivně legitimovanou, tj. žadatelem, a odvolání podané včas, tedy v zákonem stanovené lhůtě. K závěru o včasnosti podaného odvolání dospěl odvolací orgán s přihlédnutím k absenci dokladu o doručení rozhodnutí žadateli na základě data vydání rozhodnutí (7.11.2022), data doručení odvolání (21.11.2022) a současně s přihlédnutím k datu (7.11.2022), které uvádí žadatel v odvolání jako datum, kdy mu bylo e-mailem předmětné rozhodnutí doručeno. Mezi těmito daty je lhůta kratší 15 dnů. Poté se odvolací orgán zabýval přezkumem napadeného rozhodnutí po věcné stránce.

Povinný subjekt je ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím subjektem povinným zveřejňovat a poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. V daném případě je tedy povinným subjektem k poskytnutí informací na základě žádosti žadatele ze dne 8.8.2022.

Ve smyslu § 14 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím je povinností každého povinného subjektu žádost o informace posoudit a vyzvat žadatele, je-li to třeba, k doplnění žádosti nebo k jejímu upřesnění (písm. a) a písm. b)/, žádost odložit, nevztahuje-li se k jeho působnosti (písm. c)/, případně nerozhodne-li rozhodnutím dle § 15 téhož zákona, poskytnout informaci dle žádosti ve lhůtě do 15 dnů ode dne jejího přijetí (písm. d)/. Za podmínek stanovených v § 14 odst. 7 zákona o svobodném přístupu k informacím je možno 15denní lhůtu prodloužit o nejvýše 10 dnů. Podle ustanovení § 15 uvedeného zákona bude povinný subjekt postupovat, pokud žádosti o informace, byť i jen zčásti nevyhoví, a to tak, že vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Právo žadatele na poskytnutí informací, jakož i stejné právo jiných osob, je zakotveno v Listině základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Ta ve svém čl. 17 odst. 1 zaručuje každému mimo jiné právo na informace. Toto právo je zařazeno mezi práva politická a nelze je chápat jako neomezené právo na uspokojení vlastní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém smyslu tj. takovou, kterou osoba žijící či působící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znala, co se děje na veřejnosti v jejím blízkém i dalekém okolí (srov. Pavlíček, Václav a kol. Ústava a ústavní řád České republiky, 2. díl. Linde, Praha 1999).

Výše uvedené právo na informace může být omezeno pouze zákonem (čl. 17 odst. 4 Listiny). V daném případě je problematika práva na poskytování informací blíže upravena a rozvedena v zákoně o svobodném přístupu k informacím. Tento zákon pod pojmem informace rozumí *jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního* (§ 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím). Obecně lze vycházet z toho, že má-li povinný subjekt k dispozici informace, o které je žadatelem v žádosti žádáno, v podobě stanovené v § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, je jeho povinností tyto informace poskytnout, výjma těch případů, na něž by dopadala ustanovení § 7 až § 11 téhož zákona, případně ustanovení některých zvláštních zákonů. Kromě důvodů uvedených v těchto ustanoveních zákona o svobodném přístupu k informacím je možné žádost o informace odmítnout i z jiných, v zákoně výslovně neuvedených důvodů, které jsou natolik významné, že neumožňují žádosti vyhovět, např. když povinný subjekt žadatelem požadovanou informaci nedisponuje.

Jak vyplývá z výše uvedeného, je jedním ze zákonných požadavků požadavek, aby informace byla zaznamenána. Z toho lze dovodit, že informační povinnost se může vztahovat pouze k informacím reálně existujícím, neboť podle zákona o svobodném přístupu k informacím musí informace splnit oba zákonné znaky. Muoí se jednat o „obsah nebo jeho část“, který je určitým způsobem „zaznamenan“, tj. zachycen tak, aby mohl být kdykoli v identické podobě znovu zjištěn (srov. Furek A., Rothanzl L. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Linde, Praha 2010). Nadto se musí jednat o informaci, kterou povinný subjekt disponuje a týká se jeho působnosti.

Jak odvolací orgán opakovaně uvedl ve svých předchozích rozhodnutích vydaných v předmětné věci, nemá pochybnosti o tom, že povinný subjekt žadatelem požadovanou informaci disponuje. Navíc tentokrát povinný subjekt personální audit předložil k posouzení odvolacímu orgánu, a to jak celý, tak taky tu část, která byla žadateli již poskytnuta.

V daném případě je zřejmé, že povinný subjekt neposkytl žadateli celý personální audit, a to z toho důvodu, že tento se týká výlučně jeho vnitřních záležitostí, dále pak z důvodu ochrany osobních údajů a konečně z toho důvodu, že je na místě upřednostnit i ochranu autorského díla. K jednotlivým důvodům, z nichž ve výrokové části rozhodnutí povinný subjekt zmínil pouze ochranu osobních údajů (§ 8a) zákona o svobodném přístupu k informacím, uvádí odvolací orgán následující.

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že „*Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti...*, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.“ Jednotlivé důvody pro odmítnutí žádosti jsou zakotveny zejména v § 7 až § 11 téhož zákona, přičemž mohou v praxi vyvstat i další jiné specifické důvody, pro které nelze žádosti o informace vyhovět, které ale nejsou v zákoně stanoveny, nicméně praxe a judikatura dovodila, že je v takových případech (objeví-li se) namíste rozhodnout o odmítnutí žádosti. V daném případě povinný subjekt odmítl žadateli poskytnout část požadovaných informací, a to zejména s přihlédnutím k ochraně osobních údajů dle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Vzhledem k tomu, že tentokrát měl při svém rozhodování odvolací orgán k dispozici kompletní personální audit, mohl náležitě posoudit, zda je odmítnutí části žádosti, tj. části auditu, namíste či nikoliv. V tomto směru dospěl k závěru, že neposkytnutí celého personálního auditu žadateli bylo namíste.

Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím „*Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*“ Poznámka pod čarou ve vztahu k tomuto ustanovení odkazuje příkladmo na občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb.) nebo na zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který však, jak uvedl odvolací orgán ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 24.10.2022, pozbyl platnosti a účinnosti dnem 23.4.2019 a od 24.4.2019 byl nahrazen zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Vzhledem k tomu, že poznámky pod čarou nejsou právně závaznou, jsou pouze legislativní pomůckou, nemá neaktuálnost poznámky pod čarou na samotnou aplikaci ustanovení § 8a žádný vliv. Navíc právní předpisy byly v poznámce pod čarou uvedeny toliko příkladmo, tj. demonstrativním výčtem, což znamená, že předmětná problematika se může opírat i o jiné právní předpisy. Kromě zákona č. 110/2019 Sb. se tak může opírat třeba o Listinu základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nebo o nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27.4.2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES) označované jako „GDPR“. Obsahuje-li požadovaný personální audit nějaké údaje, které lze podřadit pod pojem osobní údaje, je nepochybné, že zde dochází ke střetu dvou ústavně zaručených práv, a to práva žadatele na informace dle čl. 17 odst. 5 Listiny s právem dotčených osob (tj. subjektů údajů) na ochranu soukromí a osobních údajů dle čl. 10 Listiny. Podle § 10 odst. 2 a 3 Listiny má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Za osobní údaj je možné označit jakoukoliv informaci o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (subjektu údajů). Identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor (jméno, číslo, síťový identifikátor) nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Je třeba si uvědomit, že osobním údajem je jakákoli informace týkající se identifikované či identifikovatelné fyzické osoby a skutečnost, že identifikace, resp. identifikovatelnost může nastat různými způsoby, ne vždy toliko podle jména, příjmení, adresy a data narození, ale i např. kódem, který je třeba zaměstnanci přidělen či IP adresou atd. V předmětné věci odvolací orgán posoudil obsah předloženého personálního auditu v jeho celé podobě a porovnal jej s jeho částí, která byla poskytnuta žadateli. V návaznosti na to dospěl k závěru, že povinný subjekt poskytl žadateli informace v takovém rozsahu, který odpovídá shora uvedeným právním předpisům. Jednalo se v podstatě o část obsahující zobecněné závěry v jednotlivých posuzovaných oblastech (např. hodnocení pracovních míst z hlediska náročnosti nebo vytíženosti, hodnocení atmosféry na pracovišti, hodnocení pracovního prostředí, hodnocení benefitů), dále zjištění v manažerské oblasti, personální oblasti, rozvoji organizace včetně stávající organizační struktury a navrhovaných změnách v ní. Ta část auditu, která nebyla žadateli k jeho žádosti poskytnuta, jak zjistil odvolací orgán, obsahuje vyjádření konkrétních osob, zaměstnanců, a to z velké části formou skutečných citací z jejich vyjádření poskytnutých při provádění auditu, dále obsahují jejich osobní názory směřující ke konkrétním dalším zaměstnancům (tj. kolegům) apod. Tato zcela určitá vyjádření subjektů údajů jsou v předmětné neposkytnuté části auditu uvedena jak jmenovitě, tak třeba i jen označením konkrétního pracovního místa. Vzhledem k tomu,

že Obecní úřad Zašová je úřadem obce základního typu, tedy co do počtu zaměstnanců malým úřadem, je zcela nepochybné, že na obci tohoto typu (dle posledních údajů má aktuálně obec Zašová cca kolem 3 tisíc obyvatel), je identifikace jednotlivých osob dle jejich vyjádření a místní znalosti, jakož i znalosti struktury a obsazení obecního úřadu, velmi snadná. Struktura úřadu tak, jak je uvedena v poskytnuté části auditu, by nepochybně jednoznačně umožnila propojit si vyjádření jednotlivých osob ve vztahu k dalším konkrétním osobám. V daném případě by tak dílčí anonymizace (pouhá anonymizace jmen a příjmení) nesplnila svůj smysl a účel, a proto bylo namístež z poskytnutí vyloučit tu část personálního auditu, která obsahuje vyjádření konkrétních osob (subjektů údajů), jakož i jejich hodnocení z hlediska pracovního. Odvolací orgán konstatuje, že žadateli poskytnutá dílčí část personálního auditu je z pohledu zachování práv subjektů údajů dostačující a nedošlo k újmě na právech žadatele nad míru stanovenou zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Co se týká § 11 odst. 2 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím, je v něm vymezena jedna z výjimek z informační povinnosti povinných subjektů ve vztahu k požadovaným informacím, a to konkrétně, že by poskytnutím informace byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským /viz zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů/. K aplikaci tohoto ustanovení je však zapotřebí, aby požadovaná informace byla z objektivního hlediska předmětem práva autorského. Nepostačuje toliko jednostranné prohlášení osoby, která je autorem informace, v daném případě, která vytvořila žadatelem požadovaný personální audit. V rozhodnutí povinného subjektu v tomto směru absentuje jakákoliv jeho úvaha, pouze je zde konstatování, že nemá k poskytnutí souhlas autora. Jak vyplývá i ze shora uvedené literatury, přístup povinného subjektu, který rezignuje „na komplexní posouzení naplnění všech podmínek plynoucích z autorského zákona, je nedostatečný a nemůže z hlediska přezkumu vyřízení žádosti o informace povinným subjektem obstát. Povinný subjekt aplikující komentované ustanovení musí v odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podrobně odůvodnit, na základě jakých úvah dospěl k závěru, že se jedná o předmět práva autorského, tj. vypořádat se s objektivními požadavky autorského zákona.“ Jakkoliv tedy v daném případě naplnění tohoto důvodu pro odmítnutí části žádosti v potřebném rozsahu neodůvodnil, omezí se odvolací orgán toliko na konstatování tohoto nedostatku, a to z toho důvodu, že dostatečným pro odmítnutí části žádosti byl důvod uvedený v § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím.

Povinný subjekt v odůvodnění svého rozhodnutí dále uvedl, že požadované informace se týkají výlučně vnitřních pokynů a personálních předpisů. Odvolací orgán k tomu uvádí, že zákon o svobodném přístupu k informacím dává povinnému subjektu možnost odmítnout z tohoto důvodu informace /§ 11 odst. 1 písm. a)/. I v této části však odvolací orgán shledal odůvodnění rozhodnutí ze strany povinného subjektu ne zcela dostačující. Protože ale, jak je zřejmé ze shora uvedeného, je zcela dostačující pro částečné odmítnutí žádosti žadatele naplnění důvodu uvedeného v § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, je nadbytečné, aby se odvolací orgán detailně zabýval i naplněním tohoto důvodu pro odmítnutí části žádosti.

Vzhledem k výše uvedeným zjištěním rozhodl odvolací orgán tak, že odvolání žadatele odmítl a rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se dále nelze odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Blanka Durdáková

Přestupky - odvolací a přezkumné řízení

Vyhotovuje se:

1 x žadatel

1 x obec Zasova – do datové schránky

1 x spis Krajského úřadu Zlínského kraje